

DİLEK YARAŞ

Medya, Saldıray Berk ve Başsavcı İlhan Cihaner'in sanık olduğu Erzincan'daki Ergenekon soruşturmasında "Munzur" kod adlı gizli tanığın Radikal gazetesinden bir muhabirle buluşturulmasının belgesi olan resimlerle çalkalandı.

Bu resimleri ortaya çıkan www.sonsayfa.com idi.

Bu haber göz ardı edilemezdi elbette. Edilmedi de nitekim...

Ama haberin kaynağı, yani o resimleri yayınlayan internet sitesi rahatlıkla gözardı edilebilirdi..

Ve edildi de nitekim.

...

İnternet medyasında görev yapan emekçiler olarak bu durumlara alışığz aslında. Fazla da aldırmayız. Hangi birine aldıracağız, hangisiyle başa çıkacağız ki... Bırakırız dağınık kalsın... Haberlerimiz geniş ekonomik imkanlara ve kadrolara sahip yayın organları tarafından alınarak kendi haberleriymiş gibi verilir; köşelerimizde yazdığımız fikirlerimiz *(binlerce dolara yazarlık yapan)* anlı şanlı yazarların köşesinden ilk defa kendileri tarafından gündeme getiriliyor gibi sunulur.

Çünkü:

İnternet medyası emekçileri Türk medyasının zencileridir. Medyatik kast sisteminde aşağıının en aşağısında yer alırlar.

Onların emekleri suya yazılmış gibidir.

Sanki herkesin gönlünce alıp, değiştirerek kendisine mal edebileceği anonim halk türküleridir İnternet medyasındaki yazılar ve haberler.

Ama yeter artık yahu!... Utanın biraz. Arlanın...

Yazı, her ortamda "yazı" değil midir?.. Haber her yerde "haber" değil midir?... Emek her yerde "emek" değil midir?...

İnternet yazarları örneğin, medya sitelerinde dahi köşe yazarları kategorisine girmez. Ne kadar ilginç değil mi... Sanki yazı sadece kağıda geçince "yazı" olur. Yazar da yazıları kağıda basılmışsa "yazar" dır.

Sanki İnternet medyasına yazdığınızda farklı bir iş yapıyorsunuz.

Fikirler ancak kağıt üzerinde ise kayda değer olur sanki.

Bu çağda bu kafa... Maşallah doğrusu...

Sorsanız bu ayıplı zihniyete sahip olanların hepsi de teknolojiye ayak uydurmuşlardır.

Hatta o kadar uyum içindedirler ki twitter ortamındaki abuk sabuk sayıklamalar hatta dedikodular dahi onlar için herhangi bir internet sitesindeki "kaliteli" bir makaleden daha önemli, daha söz edilmeye ve üzerinde fikir yürütmeye değerdir.

...

Bu bir sızlanma yazısı değildir ey okuyucu!

Bir "öfke" yazısıdır bu...

Bu ayıbı işleyenler belki biraz utanırlar ve belki biraz kendilerini sorgularlar diye kaleme alınmıştır.

Birinin bunu yapması, isyan etmesi gerekiyordu artık. Ve bu işe en uygun olan isimlerden biri de bendim galiba.

Çünkü: Yıllardır, internet medyasında oldukça istikrarlı bir biçimde gecesini gündüzüne katarak çalışan bir emekçiyim ben.

Emeğin karşılığının kimi zemin ve zamanda hiç, kiminde ise sembolik olarak alındığı, maddi değil manevi kazanımlara odaklı bir emekçilik türü bu.

Önemli olan içinizden taşan cümleleri ifade etmektir sizin için; bilgi ve deneyimlerinizi okuyucularla paylaşabilmek, bir nebze de olsa hakikate hizmet edebilmek en büyük kazanımınızdır.

Ama emek ve değer verdiğiniz işinize karşı bu kadar yaygın bir hakkaniyetsiz tutumla karşılaşınca içiniz acıyor ister istemez.

Lensleri gözlerine yapışana kadar bilgisayar başında kalan İnternet medyası emekçilerinin, mesela editörlerin, mesela teknikerlerin hali geliyor gözlerinizin önüne, isyan ediyorsunuz.

...

Bu yazıya vesile olan isyanımın nedeni, yazının başında belirttiğim gibi www.sonsayfa.com sitesine karşı yapılan yok sayma operasyonu.

Tüm medyayı ayağa kaldıran bir haber yapıyorlar ve isimlerinden bile bahsedilmiyor.

Üstelik, herkese ahlak ve etik dersleri veren Taraf gazetesi bile aynı tavır içine giriyor; girebiliyor. *“Gizli tanığın muhabirle buluşma anının fotoğrafları da **bir internet sayfası tarafından** yayımlandı.”* diyor; diyebiliyor. O zaman da bardak taşıyor haliyle...

(**Alper Görmüş**'ün bu durumdan haberi olduğunu hiç sanmıyorum. Umarım bu yazıyı görür de o internet sayfasının bir adı olduğunu çalışma arkadaşlarına hatırlatıp kıyıda köşede küçük bir notla da olsa telafi ettirir bu büyük ayıbı.)

Bu arada Zaman yazarı **Nedim Hazar** gibi *“Nitekim Son Sayfa isimli internet sitesinde yayınlanan fotoğraflar, meselenin dehşetini ortaya seriverdi.”* diyerek hiçbir komplekse kapılmadan (neden kapılsın ki) haber kaynağını belirten yazarların da diğerlerine örnek olmasını dileyelim.

Özellikle ve önemle belirtirim ki: Beni bu isyana sürükleyen "Dilek Yaraş'ın değerinin bilinmemesi" değil. Çünkü, İnternet medyasının en çok okunan; yazıları “kaliteli” yazarlar

tarafından isim verilerek alıntılanan ve tanınan, çeşitli medya ortamlarında görüşlerine başvurulan yazarlarından biriyim. Dolayısıyla, kendi adıma sızlanacak bir durumum yok.

Ayrıca, 1985 yılından beri, "herşeye rağmen ve inadına" gazetecilik/yazarlık yapmayı seçmiş biri için "sızlanmak" komik ve ayıp olur. Öyle bir durum olsaydı bu yazıyı da yazamazdım zaten.

Çünkü, nefsim işin içine karışmış olurdu ve ben de çoğu İnternet yazarı gibi "*aman yanlış anlamasınlar,*"

diy

e susmak zorunda kalırdım.

Ek okuma parçası: Skandalı sonsayfa çıkardı

<http://www.sonsayfa.com/Makaleler/Huseyin-Ekinci/Skandalı-sonsayfa-cikardi.html>

dilek@gmail.com

Not: Bu yazı gazeteciler.com'dan alınmıştır.